

Misna slavlja i župni oglasi

Pon, 17. prosinca	6 + Dragica i Ivica Gračanin		
Uto, 18. prosinca	6 + Franca Crnošija i Dijana Žlimen		
Sri, 19. prosinca	6 + Marija i Milan Bokulić; Marijana Paleščak; Zlatko i Jaroslava Kopšiva		
Čet, 20. prosinca	6 Za duhovna zvanja: + Po nakani za Božji blagoslov ob. Matovina		
Pet, 21. prosinca	6 + Anđelko Pribanić; Milan Žilić i ob. Žilić i Skukan		
Sub, 22. prosinca	16 SKRADNIK: Po nakani (al)		
4. SVIJEĆA	17.30 + Ivica Božičević (30. dan); Anton i Magdalena Prebeg		
23. prosinca 4. Doš.	10 SVETIŠTE: Misa i krštenje: Ana Neralić, kći Josipa i Marine		
N E D J E L J A	12 CEROVNIK: + Ana i Franje Belobrajdić		
BADNJAK - Polnoćka	20 h CEROVNIK	22.30 h SVETIŠTE	
B O Ž I Ć - Sv. Mise	10 h SVETIŠTE	12 h CEROVNIK	
STIPANJA - Sv. Mise	20 h SVETIŠTE	12 h CEROVNIK	16 h SKRADNIK
IVANJA - Sv. Mise	15 h VOJNOVAC	17.30 h SVEIŠTE	

- ŽUPNA KATEHEZA:** u prosincu i siječnju je na nedjeljnim i blagdanskim misama.
- ZORNICE** - od ponedjeljak do petka: krunica ujutro u 5.30 sati i misa u 6 sati.
- ZORNICA na CEROVNIKU** – bit će u subotu, 22. prosinca ujutro u 6.30 sati.
- BOROVI** – osigurani su kao dar crkvi od šest darovatelja: Ob. Herceg (Cеровnik); Ob. Cindrić (Skradnik); Ob. Mihaljević Kučić; ob. A. Božičević i ob. Grdić (Oštarije) i Vojnovac.
- KIĆENJE BOROVA u Svetištu** - ponedjeljak, 17. prosinca od 15.30 h. Dobrodošli su svi župljani dobre volje i pružene ruke pomoćnicu u ukrašavanju Gospina Svetišta.
- BOROVE na CEROVNIKU** kirit ćemo u utorak, 18. prosinca u 18 sati. Dobrodošli su svi župljani dobre volje i pružene ruke pomoćnicu u ukrašavanju župne crkve.
- ČEPOVI** - skupljamo plastične čepove za liječenje djece. Ne bacajte čepove...
- TREĆA ADVENSKA SVIJEĆA** - pali se u subotu večer, 15. prosinca poslije mise.
- BOLESNICI** koji žele ispovijed pred Božić neka se jave do srijede, 19. prosinca.
- PREDBOŽIĆNA ISPOVIJED** u našim župama i kapelama bit će:

Mjesto	Datum
Mrežnički Brest – 9.30 sati Modruš – 12 sati	Nedjelja, 16. prosinca
Saborsko – 16 sati; Plaški – 17 sati Vojnovac – 19 sati	Četvrtak, 20. prosinca
Josipdol – 16 sati; Tounj – 17 sati Generalski Stol – 18 sati	Petak, 21. prosinca
Zagorje i Kaševare – 16 sati Oštarije i Skradnik – 17 sati Kućinić Selo – 18 sati	Subota, 22. prosinca
Cerovnik – 12 sati; Ogulin - 16 sati	Nedjelja, 23. prosinca

U tišini stanuju radosti života koje smo izgubili zbog puke žurbe. Iz tišine izrastaju male pažnje, za njih je potrebno mnogo manje vremena nego što mislimo: dobra riječ, ljubazno lice, zahvalan poljubac, slušanje s razumijevanjem, neočekivan telefonski poziv, dar vlastoručno izrađen, veselo pismo.

Phil Bosmans

Izdavač: pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa.ostarije.com



Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

16. prosinca 2018. • 3. došašća • God. IX. • br. 50 (433)



**PODIJELI
S ONIM
KOJI NEMA**



Što nam je činiti...

Čitanje svetog Evanđelja po Luki: U ono vrijeme: Pitalo je Ivana mnoštvo: »Što nam je dakle činiti?« On im odgovaraše: »Tko ima dvije haljine, neka podijeli s onim koji nema. U koga ima hrane, neka učini isto tako.« Dodoše krstiti se i carinici pa ga pitahu: »Učitelju, što nam je činiti?« Reče im: »Ne utjerujte više nego što vam je određeno.« Pitahu ga i vojnici: »A nama, što je nama činiti?« I reče im: »Nikome ne činite nasilja, nikoga krivo ne prijavljujte i budite zadovoljni svojom plaćom.« Narod bijaše u iščekivanju i svi se u srcu pitahu o Ivanu nije li on možda Krist. Zato im Ivan svima reče: »Ja vas, istina, vodom krstim. Ali dolazi jači od mene. Ja nisam dostojan odriješiti mu remenje na obući. On će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem. U ruci mu vijača da pročisti gumno svoje i sabere žito u žitnicu svoju, a pljevu će spaliti ognjem neugasivim.« I mnogim je drugim pobudama Ivan narodu navješćivao evanđelje. *Riječ Gospodnja (Lk 3, 10-18).*

... da život vječni baštinimo?

Dobrohotni vjernici znali su upitati Božje ljude, proroke, pa i samog Isusa: **“Što mi je činiti da život vječni baštinim?”**, a onim nevještim i nedovoljno upućenima ulazak u kraljevstvo Božje povezan je s velikim, neobičnim i posebnim djelima. Tako se može činiti da sigurnu ulaznicu za kraljevstvo Božje imaju tek apostoli mučenici misionari redovnici i svećenici, a svi ostali se mogu ponadati tom istom kraljevstvu tek uz veliku pomoć svetaca i silnog Božjeg milosrđa. Sveto nam pismo, međutim, govori da Bog od nas traži svakodnevne redovite stvari.

Božja nas riječ potiče na redovite, obične, a ipak tako važne stvari. Recimo da smo i mi u onom mnoštvu što okružuje Ivana. On nam veli: “Pomozite potrebitu čovjeku kad god i gdje god možete. Budite dobrotivi prema ljudima koji vas okružuju.” Onda dođe učenik ili student pa ga pita što mu je činiti. Odgovor je jednostavan – potrebno je odgovorno pristupiti učenju i studiju. Već pogađamo što Božja riječ preko Ivana poručuju supružnicima: puno strpljivosti, ljubavi, dobrote, praštanja... Poslovnim ljudima poručuje da je iznad svega važno poštenje prema poslovnim partnerima, prema svakom čovjeku. Službeniku poručuje ljubaznost prema strankama, ekspeditivnost u poslovima, razumijevanje za one koji su nevješti. Policajcima poručuje da budu savjesni, nepodmitljivi, ali nipošto kruti ili, ne daj Bože, bahati. Svećenicima poručuje da iznad svega budu Božji ljudi, ljudi molitve, da budu strpljivi, ljubazni, radosni navjestitelji radosne vijesti. Bolesnicima i nemoćnima poručuje da budu strpljivi u svojim nevoljama i da svoje patnje združuju s patnjama Kristovim. Zato, dobro je potruditi se oko redovitih stvari.

"Podijeli s onim koji nema"

(IKA)

Poruka biskupa Josipa Mrzljaka uoči Nedjelje Caritasa

Gubimo sposobnost za radost susreta s Bogom, ali i s drugim ljudima. Ne razlikujemo ono što nam je potrebno za život od onoga što je predmet naših želja, a sve to neprestano poticani površnošću i blještavilom raznoraznih trendova koje je zapravo nemoguće pratiti. Tako rastrgani u sebi, trošimo se, iscrpljujemo i postajemo ravnodušni prema Bogu, sebi, drugima. A naša srca vape za smislom, za susretom, za milosnim prihvaćanjem, za susretom s Bogom i drugim ljudima!

Draga braćo i sestre! Treća nedjelja došašća, tzv. Radosna nedjelja u liturgiji Crkve, posvećena je, odlukom hrvatskih biskupa, djelotvornoj ljubavi – Caritasu. Stoga danas na poseban način svoje misli i djela posvećujemo potrebitima u našim obiteljima, u našim župnim zajednicama, u Domovini, u svijetu. Materijalni darovi koje danas prikupimo bit će usmjereni obespravljenim i socijalno ugroženim pojedincima i obiteljima kojima Crkva pomaže kroz mrežu župnih, biskupijskih i nacionalnog Caritasu. Kao i svake nedjelje dat ćemo i svoj duhovni dar i prilog moleći za one koji nemaju, za sve one koji nas trebaju. Ove nedjelje prisjetit ćemo se i jubileja povodom 25 godina djelovanja nacionalnoga, središnjeg Caritasu pod imenom Hrvatski Caritas.

U godinama Domovinskog rata Caritas je pomagao zaštititi izbjeglice i prognanike, a pri tome je zajedno s našom mladom državom skrbio za oko 800 000 ljudi, osiguravajući im hranu i smještaj, liječničku pomoć, brinući se za djecu koja su ostala bez roditelja. Tijekom poratnih godina sudjelovao je u obnovi i povratku na ruševne ostatke djedovine, osobito u Slavoniji, Posavini, Lici i Dalmatinskoj zagori. U posljednja dva desetljeća uključuje se u organizirane oblike institucionalne skrbi za beskućnike, napuštene i bolesne starije osobe, osobe s mentalnim i tjelesnim oštećenjima, pomaganje stradalima od prirodnih nepogoda, sukoba, ratova u cijelom svijetu, zagovaranje prava obespravljenih i ugroženih i ekološke teme itd.

Caritas, od župnog, u kojem su angažirani brojni vjernici laici, preko biskupijskog, s njegovim institucionalnim i drugim organiziranim načinima pomaganja, sve do nacionalnog Caritasu, ozbiljuje uvjete za radost i susret te „...poput Isusa s učenicima, prihvaćamo u svakodnevnom druženju radosti i boli ljudi, pružajući im ‘toplino srce’, i s nježnošću brinemo za umorne, slabe, kako bi naše zajedničko ovozemaljsko putovanje imalo u Kristu svjetlo i smisao“ (usp. Okružnica posvećenim muškarcima i ženama, Iz učiteljstva pape Franje 2014. godine).

Svjetski smo, drage sestre i braćo, da živimo u vremenima duboke i teške krize, prije svega duhovne i one moralne. Dinamika promjena kojima upravljaju interesi različitih skupina moći, od financijskih, preko industrijskih, tehnoloških itd., čovjeka



i njegovu svakodnevnicu zarobljavaju u vrtlog skučenosti života u kojima gubimo sposobnost osjetiti da nas Bog ljubi, da smo mu važni, da za njega nismo samo broj. Gubimo sposobnost za radost susreta s Bogom, ali i s drugim ljudima. Ne razlikujemo ono što nam je potrebno za život od onoga što je predmet naših želja, a sve to neprestano poticani površnošću i blještavilom raznoraznih trendova koje je zapravo nemoguće pratiti. Tako rastrgani u sebi, trošimo se, iscrpljujemo i postajemo ravnodušni prema Bogu, sebi, drugima. A naša srca vape za smislom, za susretom, za milosnim prihvaćanjem, za susretom s Bogom i drugim ljudima!

Da bi se obraćenje srca moglo dogoditi, zapitajmo se svi zajedno: obraćamo li mi u našem svakodnevnom životu pažnju na ljude oko sebe, u našoj zajednici? Primjećujemo li starije i siromašne u našoj sredini? Primjećujemo li obespravljene i ožalošćene? Primjećujemo li one koji pate u tišini i skrovitosti svoga srca? Ako ih primjećujemo, ako se i sami osjećamo povrijeđeno i onemogućeno da dostojanstveno živimo, radimo, odgajamo djecu, gradimo društvo solidarnosti, sljedeći je korak zapitati se: što činim po tom pitanju? Jer, naša je vjera bez djela mrtva, kako nas poučava sveti Jakov u svojoj poslanici (usp. Jak 2, 26)! Osjetljivošću na patnje i činjenjem dobra najkonkretnije živimo djelotvornu ljubav (caritas). Kršćanska zajednica, zajednica cijeloga jednog naroda, bez diakonije (služenja) postaje isprazna. Snagom malih djela ljubavi svi mi imamo mogućnost i moć biti „mali Samarijanci“, te svaki u svojoj zajednici doprinijeti izgradnji boljeg i pravednijeg svijeta i vratiti ljudsko dostojanstvo i vjeru svima koji su uslijed poteškoća pognuli glave i prepustili se žalosti.

Bog je Ljubav koja nas poziva na promjenu, na svetost. Možda nećemo činiti čuda, ali možemo učiniti mnogošto drugo – biti ponizni, skromni, imati srce za bližnje – baš kao što je to Isus činio. Ići putem svetosti, u današnjem svijetu, ne znači nešto zastarjelo, ne znači izolaciju, već znači životno opredjeljenje, predanost odnosu saveza s Bogom. Nastojati oko osobne svetosti čuva nas od licemjerja „prigodnog“ ili „samo nedjeljnog kršćanina“. Ustrajati na putu svetosti kroz djela konkretne ljubavi prema bližnjima u potrebi, kroz Caritas, jedan je od načina svjedočenja Ljubavi u svakodnevnom zauzetostima. Na to nas upozorava i papa Franjo u ovogodišnjoj pobudnici „Radujte se i kličite“: „Ne možemo podržavati ideal svetosti koji ignorira nepravdu u svijetu gdje neki banče, bezumno troše i žive samo za najnoviju potrošačku robu, čak i dok ih drugi promatraju izdaleka, živeći cijeli svoj život u krajnjoj bijedi. Život je pak svetosti usko povezan sa životom milosrđa, ključem neba. Prema tome, svetac je onaj koji zna biti dirnut i pokrenuti se kako bi pomagao nevoljnima i zaliječio jade. Svetac je onaj koji je, između ostaloga, u ubrzanom i agresivnom svijetu sposoban živjeti radosno i sa smislom za humor“.

Draga braćo i sestre, dok radosno iščekujemo rođenje Spasitelja, nastojmo tu svetost svakodnevno živjeti konkretnim djelima ljubavi, kroz Caritas. Budimo jedni drugima oslonac i podrška, darujmo se jedni drugima jer jedino tako možemo rasti u vjeri i kao pojedinci i kao zajednica. Neka vas Duh Božji vodi u služenju bližnjima, Crkvi i svome narodu, na slavu svemogućega Boga i dobro svih ljudi!

† Josip Mrzljak, biskup varaždinski, predsjednik Hrvatskog Caritasu
U Varaždinu 4. listopada 2018., na blagdan sv. Franje Asiškog